

Plantar un arbre, escriure un llibre, tenir un fill i... triar escola

Arriba el dia, s'acosten les jornades de portes obertes que ens han de permetre conèixer els centres educatius dins dels quals esperem trobar algunes opcions que s'ajustin als nostres interessos, a les nostres necessitats, als nostres desitjos...

Hem de triar escola!

Ella o ell, la vostra filla o fill, serà qui viurà i conviurà en aquell espai amb moltes altres persones que, igual que ella, l'habitaran, l'ompliran de passes, de paraules, d'emocions... Primer més insegures, probablement, però a poc a poc més confiades, fins a trobar el seu pas, el seu to, el seu lloc. Ella serà qui cada matí desitgem que es llevi amb la il·lusió d'anar a la seva escola. Però ella, potser, és qui menys decidirà quina serà aquesta escola.

Difícil decisió, oi?

Hi haurà famílies que prioritzaran que sigui una escola del barri, on tots siguin veïns i coincideixin en places i parcs, en el dia a dia. D'altres buscaran un projecte pedagògic concret, perquè, cada cop més, les famílies estan informades sobre noves pedagogies, llegeixen sobre educació (un altre tema seria de quines fonts), o esperen assegurar un bon futur per al seu infant, en un món tan ple d'incerteses i competitivitat.

En el millor dels casos, la tria es basarà en aspectes relacionats amb les necessitats, la personalitat o els interessos d'aquesta nena o nen que tot just ronda els tres anys.

I a més, no obviem altres aspectes rellevants que entren en joc: el sistema de punts, les places ofertades, etc.: les opcions reals d'entrar allà on es vol poden decantar definitivament la balança i inclinar-la cap a una alternativa més segura, tot i que no tan desitjada.

La logística familiar: horaris i localització de la feina dels pares/tutors, residència dels avis o altres persones que han de fer de cangurs, horaris i possibilitats d'extraescolars, transport, etc.

També el fet de ser escola-institut o no, el cost, l'estatus... Cada família té les seves circumstàncies particulars, les seves preferències, i no sempre es té la sort que s'alineïn els astres perquè tot surti rodat.

Deixant de banda els condicionants externs, què ens fa decantar-nos vers un tipus d'escola o una altra? Què busquem en aquesta nova escola, què volem que aportï a les nostres vides?

Potser sembla massa pretensions encoratjar aquestes famílies, que han estat dies i dies fent càlculs impossibles (Ho podrem pagar? Es quedarà a dinar a l'escola? Qui la recollirà? Quan tingui vacances com ens ho farem? Podré formar part de l'AFI, Associació de Famílies d'Infants? Què se'ns demanarà a les famílies des del centre?), perquè, tot i encaixant aquestes preguntes necessàries, es deixin portar per l'emoció i escullin una escola on pensin que el seu fill serà feliç. I, sobretot, un lloc on sigui feliç ara, on se'l respecti pel fet de ser qui és, la nena o el nen que és, no la que esdevindrà.

Costa deixar de banda les pressions socials i amb la mà al cor buscar aquella escola que ens transmeti confiança i ens doni caliu. Pensem que si només ens fixem en l'objectiu, si pensem en el nostre fill com a futur treballador, universitari, etc., ens estem perdent el gaudi del camí, un llarg camí que, en cap cas, no ha d'estar ple de sotracs.

Si deixem que siguin infants, aniran construint el seu camí al seu ritme, segurs i empoderats, i en el futur, amb més possibilitats, seran qui vulguin ser.